

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De carnibus & pisius, pauperibus missis & multiplicatis. XXII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

CAPVT XXI.

De armo porcino, pauperibus dato, & de alio diuinitus recuperato.

1. **P**la & misericors virgo Lideuigis, dum quadam vice percepisset aliquos pauperes longo tempore præ inopia carnes non manducasse: & quia pro tunc non habebat carnes, quas daret, misit ad domum cuiusdam amici sui, petens vt armum porcinum bulliret, & sibi transmitteret. Quod ille libenter fecit, & transmisit. Ipsa verò carnes paratas & coctas in partes diuisit, & prædictis pauperibus, quos indigentes nouerat, sine tardatione destinauit.

2. Sed omnipotens & misericors Deus, qui nouit corda omnium, & nullum bonum relinquit irremuneratum, celerem vicissitudinem reddidit charitati huius benefactoris, etiam in præsentem. Nam ingressus domum suam, cum casu sursum ad carnes pendentes aspiceret, vidit (quod dictu mirabile est) in loco armi ablati, & virgini pro refectioe pauperum transmissi, aliū meliorem & pulchriorem pendentem. Quod multi audientes, gratias omnipotenti Deo retulerunt; & in posterum ad eam magis affectati sunt, libenter tribuentes, quæ virgo ad esum pauperum ex lacticinijs ab eis postulabat.

CAPVT XXII.

De carnibus & pisis pauperibus missis & multiplicatis.

1. **S**imiliter contigit tempore quodam in autumno, vt virgo quartam partem iunioris vaccæ emptam, in quarta parte vasis faceret saliri: sed & mediam partem cuiusdam mensuræ pifarum, pro necessitate pauperum procurauit; volens ex his tēpore hyemali, quibusdam egenis domi residentibus subuenire. Cum ergo ex prædictis carnibus misisset ad triginta sex ferè domos egenorum, reuersus ad eam nuntius aiebat, se cum admiratione tantum distribuisse, quantum primò in vase salierat, & adhuc parum diminutum esse. Simili modo de pisis fecerat, quæ & valde parum minorata videbantur. Quo audito, virgo magnam Dei bonitatem considerans, & gratias agens caelesti prouisorio suo, ait nuntio: O quàm magna est potentia Domini Dei nostri? O quàm merito libenter pauperibus eleemosynas dare deberemus? De prædictis autem carnibus & pisis comedebant etiam omnes, qui in domo eius erant. In tantum Dominus præfatis cibarijs benedixerat, quòd peracto Pascha, quasi media pars eorum supermasserat.

2. Tota

2. Tota autem hyeme, iussit semel aut bis in hebdomada, magnam ollam cum piscis preparari & coqui, & ex ea cum prædictis carnibus pauperibus distribui. Imitans exemplum Elisei prophetae, qui filijs prophetarum præcepit pulmentarium in olla parari. Rarò autem alicui ex his aliquid mittebat, nisi denariù parvum vel magnum adderet, si tamen cum habere poterat. Sed nec panem dabat, nisi superadderet aliquod ferculum cum pane sumendum: vel pecuniam ad condimentum cibi emendum. Et non solum pauperibus, sed etiam diuitibus, quando petebant, eleemosynis suis ex charitate subveniebat. Longum est dicere per singula, quæ larga manu, prout habere poterat, infirmis, debilibus, viris, ac feminis puerperis tribuebat.

CAPVT XXIII.

De visione caelestis mensæ eleemosynis pauperum repleta.

1. Sed quantùm placuerant Deo eleemosynæ huius virginis, caelesti quadam visione reuelatum est ei positæ in excessu mentis. Vnde cum raperetur in paradysum, videbat frequenter primò mensas collocari, ac viridibus & sericis mappis operiri: Deinde eleemosynas suas, quasi de caelestibus depositas, super mensas easdem reponi; nec tamen aliquando minui, sed potius augeri. Potum verò, quem in amphoris lapideis solebat largi, videbat in amphoris ad modum crystalli perlucidis ibidem præsentari. Pisces quoque assos, pro nepte sua Petronilla defuncta datos similiter apponi.

2. Videbat etiam gloriosum conuentum beatorum, singulos in ordine suo per gradus distinctos, quasi causa refectionis ad mensam in tempore debito procedere: atque presbyteros calices erectos tenere, & cæteros secundum dignitatem suam armaturas congruas deferre. Se quoque interdum assistere & ministrare, vel vescentibus confidere, potum assistentibus & sibi ministrari: Omnes autem ineffabili gaudio ac iubilo repleti, super tanta charitate sibi per eam exhibita. Si quando in mensis illis nihil videbat de sua largitione repræsentari, stabat vehementer confusa; quasi singuli suas particulas apportassent, ipsa autem nihil intulisset. Vnde tam pro gloria eleemosynarum augenda, quàm pro confusione illata, festinabat deinceps eleemosynas augmentare.

3. Nonnunquam verò Angelus ductor suus ad quandam separatam & speciosam cellam eam ducebat, in qua refectionem suam ei ministrabat. Hanc refectionem etsi ineffabilem sentiebat, tamen prout exprimere poterat, caeleste quoddam & diuinum lumen esse dicebat, quo diuinitus reficiebatur & inebriabatur. Interdum etiam precibus ab Angelo obtinebat, vt aliquem ex
fami-